

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 368
din data de 15.09. 2011**

Dosar nr.: 234/2011

Petiția nr.: 3888/29.06.2011

Petent: L V,

Reclamat: Penitenciarul Brăila, A.N.P.

Obiect: petentul, arestat pentru săvârșirea infracțiunii de omor sesizează aspecte ce privesc unele abuzuri și rele tratamente aplicate de către conducerea Penitenciarului Brăila și Autoritatea Națională a Penitenciarelor

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. L V, cu adresa de corespondență Penitenciarul Tulcea, str. Babadag, nr. 142, județ Tulcea

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Penitenciarul Brăila cu sediul în loc. Brăila, carantina 4 A, județ Brăila

I.2.2. Autoritatea Națională a Penitenciarelor, cu sediul în str. Maria Ghiculeasa nr. 47, sector 2, Bucuresti

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării deplasarea unui reprezentat la penitenciarul unde a fost transferat în vederea arătării motivelor pe care se întemeiază plângerea. Petentul arată că a fost deținut în Penitenciarul Brăila de unde a fost transferat în Penitenciarul Tulcea și afirmă că a avut parte de câteva abuzuri și tratamente inumane.

2.2. Petentul susține că a făcut public tratamentul la care au fost supuși colegi cu petentul situații în care aceștia au au fost maltratați, bătuți cu bestialitate de către ofițeri și subofițeri de la Penitenciarul Brăila.

Din acest motiv au început repercursiunile asupra petentului prin care i s-au întocmit mai multe rapoarte unele cu pedepsire.

III. Procedura de citare

3.1. Petentul a solicitat să nu fie înaintată sesizarea către Autoritatea Națională a Penitenciarelor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Petentul solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării deplasarea unui reprezentat la penitenciarul unde a fost transferat în vederea arătării motivelor pe care se întemeiază plângerea acestuia. Petentul arată că a fost deținut în Penitenciarul Brăila de unde a fost transferat în Penitenciarul Tulcea și afirmă că a avut parte de câteva abuzuri și tratamente inumane.

4.2. Petentul susține că a făcut public tratamentul la care au fost supuși colegii de penitenciar, situații în care aceștia au fost maltratați, bătuți cu bestialitate de către ofițeri și subofițeri de la Penitenciarul Brăila. Plângerile înaintate de petent conducerii penitenciarului Brăila au fost înaintate Autorității Naționale a Penitenciarelor de unde nu a primit niciun răspuns.

4.3. Petentul susține că acesta ar fi motivul pentru care au început repercursiunile asupra sa, prin întocmirea mai multor rapoarte unele cu pedepsire.

4.4. Petentul susține că transferul de la Penitenciarul Brăila la Penitenciarul Tulcea a fost făcut cu scopul de a reduce la tăcere ceilalți deținuți și de a nu se mai soluționa diversele cereri ale petentului deranjante pentru conducerea Penitenciarului Brăila și Autoritatea Națională a Penitenciarelor.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Colegiul director constată că potrivit Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, art.5: „(1) În timpul executării pedepselor este interzisă orice formă de discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infecție HIV/SIDA sau alte temeuri. (2) Încălcarea prevederilor alin. (1) se pedepsește potrivit legii penale”.

5.2. Potrivit art. 39 privind asigurarea respectării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”.

5.3. De asemenea, potrivit art.38: „(1) Exercițarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate nu poate fi îngădită decât în limitele și în condițiile prevăzute de Constituție și lege.

(2) Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunostinta de măsura luată.

(3) Persoana condamnată este ascultată, în mod obligatoriu, la locul de deținere, de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

(4) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate poate proceda la ascultarea oricărei alte persoane în vederea aflării adevărului.

(5) Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea, prin încheiere motivată, în termen de 10 zile de la primirea acesteia și pronunță una dintre următoarele soluții:

a) admite plângerea și dispune anularea, revocarea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului;

b) respinge plângerea, dacă aceasta este nefondată.

(6) Încheierea judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate se comunică persoanei condamnate în termen de două zile de la data pronunțării acesteia.

(7) Împotriva încheierii judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a carei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii.

(8) Contestația se judecă potrivit dispozițiilor art. 460 alin. 2-5 din Codul de procedura penală, care se aplică în mod corespunzător.

(9) Hotărârea judecătorei este definitivă.

5.4. Examinând plângerea și dispozițiile legale incidente, în speță prevederile Legii nr.275 din 4 iulie 2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Colegiul constată că potrivit Art.5 orice formă de discriminare manifestată în timpul executării pedepselor se pedepsește potrivit legii penale, ceea ce denotă intenția expresă a legiuitorului de a incrimina aceste fapte ca infracțiuni. Raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, reținem că acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și a răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

5.5. Astfel, în speță dedusă soluționării, se constată existența unei reglementări speciale, Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal în raport cu prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, reglementare cadru cu caracter general.

Față de aceste aspecte, reținem aplicarea principiului de drept "*specialia generalibus derogant*" potrivit căruia legea specială, fie anterioară, fie posterioară sau concomitentă cu cea generală se aplică în primul rând, având preferință față de legea generală.

5.6. Sub aspectul procedural al garantării drepturilor persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate, Colegiul director reține că potrivit art.39: „(1) Respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate”. În același sens, Colegiul director reține că Legea nr. 275 din 4 iulie 2006, în art.38 și art.39 prevede în mod expres procedura de soluționare a plângerilor împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate.

5.7. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.8. Acest aspect de vadiță necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării a fost statuat și de instanțele judecătorești care s-au pronunțat în același sens, prin Sentința Civilă nr.556 din 21.02.2007 pronunțată de Curtea de Apel București și menținută prin respingerea recursului de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3241 din 26.06.2007.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Haller Istvan – Membru

Jura Cristian – Membru

Pop Ioana – Membru

Vlaș Claudia Sorina - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.